

(1932 -)

İBRAHİM OKUR

1932 yılında Afyon'un Şuhut kazasında dünyaya geldi. İlkokulu Şuhut'ta, Sanat Enstitüsü'nü ise 1951-1952 senelerinde Afyon'da bitirdi. Takip eden yılları kendisi şöyle anlatır: "Ordumuzun Sanat Enstitüsü mezunlarına ihtiyacından dolayı astsubay olarak hemen kahraman ordumuza katıldım. İlk görev yerim İskenderun Ağır Bakım Fabrikası'dır. Dört sene hizmetimden sonra Erzurum Ağır Bakım Fabrikası'na tayin edildim" 1959'da Bediüzzaman Hazretleri'ni Isparta'da ziyaret etti. Balıkesir'de ikamet etmektedir.

İBRAHİM OKUR ANLATIYOR: RİSALE-İ NUR'DAN ÇOK ETKİLENMİŞTİM

Erzurum'da Ağır Bakım Fabrikası'nda görev yaparken, 1957 yılında Mehmet Şanlı isminde Afyonlu bir meslektaşımı tanıdım. Bana sürekli Risale-i Nur'u anlatıyordu.

İbrahim Okur, gençlik yıllarında

Anlatılanlardan çok etkilenmiştim. Bana: "Erzurum'da da mutlaka Risale-i Nur talebeleri vardır" dedi. Nitekim araştırmamız neticesinde Mehmet Kırkinci hocamla tanışarak Risale-i Nur derslerine katılmaya başladık. O zamanlarda şimdiki gibi dersaneler yoktu.

Daha sonra yine aynı fabrikada çalışan Ahmet Gündüş isminde muhterem bir zatla tanıştık. O da Risale-i Nur'un âşıklarından. Evi de görev yaptığımız fabrikanın karşısındaydı. Bilahare evinin bahçesine bir oda yaptık. İşte orası bizim ilk dersanemiz olmuş oldu. O dersanemizde hemen hemen her gün dersler yapmaya başladık. Kırkinci Hocam kendine has üslûbuyla Risale-i Nur'u bizlere açıklardı. Bu arada derslerimize katılımlar da çoğaldı. Hatıramda kalan isimler şunlardır: Kamil Sirkeci, Hilmi Ardost, Vahdeddin Onayal, Fahri Doğulu, Mehmet Serçil, Mehmet Kırkinci, Mehmet Şanlı, İbrahim Okur. Daha isimlerini hatırlayamadığım bazı kardeşlerle birlikte on-on beş kişi ile bu derslerimiz devam etti.

ÜSTAD, ZÜBEYİR AĞABEY'E KONFERANSTAN 40 DAKİKA DERS OKUTTU

Üstad Hazretleri'ne ziyaretimiz şöyle olmuştu:

Allah rahmet etsin, Mehmet Şanlı kardeşimle 1959'da yıllık izinlerimizi beraber kullanmıştık. O Afyonda kaldı, ben memleketim Şuhut'a gittim. Ertesi günü Afyon Postanesi'nde buluşmak üzere anlaştık. Mehmet kardeş Emirdağ'a bir telefon edip durumu öğrenelim dedi.

Ayakta ortada İbrahim Okur

Üstad'ımızın Isparta'da olduğunu öğrendik. Hemen hareket ederek o gün ikindi namazını Isparta'da kıldık. Sonra Nuri Benli Ağabey'imizin oteline giderek Üstad'ımızın Isparta'daki evinin yerini öğrendik. Eve gittik, kapıyı çaldık, Muhterem Sungur Ağabey kapıyı açtı. Biz kendimizi tanıttık ve Üstad'ımıza ziyarete geldiğimizi söyledik. "Üstad'ımız ikindi namazından sonra ziyaretçi kabul etmez, siz yarın sabah namazından sonra gelin, ben sizi ziyaret ettireyim" buyurdular. Biz tekrar otele döndük.

O gece rüyamda, Üstad Hazretleri'ni ziyaret ediyoruz. Anadolu evleri gibi üstü toprak bir evdi. İçeride genişçe bir oda ve içinde en az kırk-elli kişi vardı. Biz içeri girmeden önce, Üstad'ımız ayağa kalktı, ben sanki biliyormuşum gibi, hemen kapının önünden bir lastik ayakkabı aldım ve giyilecek şekilde çevirdim. Üstad'ımız lastikleri giydi ve kapının önünde beyaz bir ata bindi. Kible istikametine koştu gitti. O an uykudan uyanarak, Mehmet kardeşime "Ağabey ben böyle bir rüya gördüm, Allah hayretsin" dedim.

Sabah, namazı camide kıldıktan sonra Üstad'ımızın evine gittik, içeri girdik. Sungur Ağabey Üstad'ımıza haber verdi. Üstad bizi odasına çağırdı. Üstad'ımız karyolanın üstünde diz çökmüş duruyordu. Önce Mehmet kardeşimiz mübarek ellerini öptü, sonra ben öptüm. Mübarek Üstad'ımız da bizi alınlarımızdan öptü. O anda rahmetli Tahiri Ağabey, Ceylan Ağabey, Bayram Ağabey, Sungur Ağabey, Hüsnü Bayram Ağabey Üstad'ın odasına geldiler. Üstad'ımız "Zübeyir'i çağırın" dediler. Zübeyir Ağabey geldi ve Üstad Hazretleri Zübeyir Ağabey'e Konferanstan 40 dakika kadar ders okuttu, sonra bize döndü ve: "Bunlar benim 20 senelik talebem, sizi de 20 senelik talebeliğe kabul ediyorum" buyurdular. Sonra bize tekrar, "hoş geldiniz" dedi. Önce Mehmet Ağabey, sonra ben Üstad'ımızın ellerini tekrar öptük. Yavaş yavaş geri geri çıkarken Üstad'ımız beni, yukarıdan aşağıya seyrederek "maşaallah, barekallah" ifadelerini söylediler. Biz Üstad'ımızın odasının karşısındaki odaya geçtik. Pencereden dışarıya bir baktım, Üstad'ımızın evinin önündeki yol, sonuna kadar ziyaretçilerle dolmuştu. Üstad'ımız arabasına bindi, ziyaretçileri selamlayarak oradan ayrıldılar.

Evet, muhterem Ömer Kardeşim ziyaretimdeki duygu anlarımı anlatamayacağım. Hizmetinizde başarılar diler, dualarımızı beklerim.

İbrahim Okur

25.07.2006